

Sygn. akt II Cz 300/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku A. B.

z udziałem M. B.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt II Ns 4186/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w części poprzez zwolnienie wnioskodawczynie od kosztów sądowych w postaci opłaty od wniosku w części ponad kwotę 500 zł (pięćset złotych),
2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

II Cz 300/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek A. B. o zwolnienie od kosztów sądowych w sprawie o podział majątku wspólnego. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd stwierdził, że dochody miesięczne wnioskodawczynie w kwocie 2156,72 zł, biorąc pod uwagę jej wydatki na utrzymanie, wystarczają do tego by oszczędzając nawet po 100 zł miesięcznie mogła się przygotować do uiszczenia opłaty od wniosku. Zatem Sąd uznał, iż nie ma podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożyła wnioskodawczynie żądając jego zmiany i uwzględnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w całości. W ocenie skarżącej nie jest ona w stanie zaoszczędzić kwoty potrzebnej na opłatę od wniosku bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu. Wnioskodawczynie wskazała, że spłaca długi zaciągnięte jeszcze w trakcie trwania małżeństwa i żyje dosyć skromnie, by nie zaciągać dalszych zobowiązań. W końcowej części uzasadnienia zażalenia skarżąca wniosła o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych, gdyby Sąd uznał, iż do całkowitego zwolnienia nie było podstaw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczynie jest częściowo zasadne.

Przystępując do rozpoznania zażalenia, Sąd Okręgowy uznał, iż co do zasady rację ma Sąd I instancji, iż zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją wyjątkową, bowiem intencją ustawodawcy było to, aby traktowano ją jako wyjątek od zasady samofinansowania przez strony procesu lub postępowania nieprocesowego. Ubiegający się o taką pomoc winien więc w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc Państwa. Nie mniej, każdą sprawę należy rozpoznać indywidualnie.

Wnioskodawczyni w oświadczeniu o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wskazała, że z tytułu umowy o pracę uzyskuje miesięczny dochód w kwocie 2156,72 zł, w zażaleniu zaś dodała, że po skończeniu projektu finansowanego z funduszy unijnych jej wynagrodzenie będzie ponownie w wysokości prawie 2000 zł. Podając w oświadczeniu koszty utrzymania, wnioskodawczyni bardzo precyzyjnie je wyliczyła i w ocenie Sądu Okręgowego nie są one zawyżone. Istotne jest również to, że w zażaleniu skarżąca podała o spłacie zobowiązania finansowego zaciągniętego w trakcie trwania związku małżeńskiego na życie codzienne, w związku z czym miesięcznie spłaca 400-500 zł na kartę kredytową, by nadal była aktywna i by móc nadal z niej korzystać przy niezbędnych wydatkach.

W ocenie Sądu Okręgowego, przedstawiony przez wnioskodawczynię stan finansowy jest rzetelny i precyzyjny, jednak należy zwrócić uwagę na to, że skarżąca ma stałe miesięczne dochody w kwocie około 2000 zł, co nie daje podstaw do całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych. Nie mniej konieczność spłaty kredytu zaciągniętego jeszcze w trakcie trwania małżeństwa niewątpliwie ogranicza możliwości finansowe wnioskodawczyni przez pewien czas.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznał, iż kwota 500 zł tytułem części opłaty od wniosku nie zamknie wnioskodawczyni drogi do dochodzenia swoich roszczeń, a jednocześnie suma ta nie spowoduje uszczerbku w jej utrzymaniu koniecznym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie i zwolnił wnioskodawczynię od opłaty od wniosku ponad kwotę 500 zł, oddalając zażalenie w pozostałej części (art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.).